

ὑπὸ πάντων, διότι ποῖον χεῖλος δὲν ἔφαλεν ἐδῶ τοὺς στίχους τοῦ ποιητοῦ, μὲ τὸν ἦχον τοῦ μουσικοῦ, καὶ ποῖοι ὀφθαλμοὶ δὲν ἐνετράφησαν εἰς τὴν πρώτην τοῦ ὅλου ζωγραφικὴν παράστασιν, ὥστε νὰ μὴ δικαιῶνται νὰ ἐκφῶσιν ἀκεραίαν κρίσιν διὰ τὸ ἐπιγενέστερον ἀριστοῦργημα; Ἡ εἰκὼν παρίστησι τὴν πρώτην τοῦ γάμου ἡμέραν καὶ τὴν νύμφην ὄνειροπολοῦσαν ἐπὶ τῇ θεᾷ τοῦ δακτυλίου. Τοιαύτας εἰκόνας ἐρμηνεύουσι μόνον στίχοι, ἢ εὐγλωττοὶ ἀναμνήσεις, ἢ εὐέλπεις προσήλωσις.

— Δὲν εἶνε νέα ἡ ὑπόθεσις τῆς εἰκόνας τοῦ Μαυρικίου Röbbecke, ἀλλὰ δεσμεύει τὴν ἡμετέραν προσοχὴν ἢ ἐκτελεστικὴ τὸλμη τοῦ εὐφαντάστου ζωγράφου, ποιητικῇ ἀδείᾳ κατορθώσαντος νὰ καταστήσῃ ἀπτήν σχεδὸν τὴν ἔννοιαν τῆς εὐαγγελικῆς παραβολῆς. Πάντες πολλὰκις ἠκούσαμεν κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος ὅτι „ἀνθρώπων δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεῦξασθαι· ὁ εἰς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελωνὴς· ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσήχετο· ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμι ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελωνὴς. νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τελωνὴς μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ᾔθιλεν οὐδὲ

τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπαῖραι· ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, λέγων· ὁ Θεὸς ἰδασθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.“ Ἐν τοῖς θείοις τούτοις ρήμασι δίδεται τὸ κείμενον τῆς προσευχῆς ἐνὸς αὐθάδους ὅσον καὶ πλουσίου Φαρισαίου καὶ ἐνὸς μετρίου τὸ φρόνημα ὅσον καὶ θεοπτῶχου τελωνοῦ, χαρακτηρίζεται ἡ σημερινὴ ἀντίθεσις τῶν τυχαρπάστων καὶ θρησκῶν ὁμογενῶν πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ εὐσεβεῖς πολίτας. Ἀλλ' ὁ Εὐαγγελιστὴς δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ ὀδηγήσῃ τὴν φαντασίαν μέχρις οὗ χωρισθῇ ὁ χαρακτήρ τῆς ἀντιθέσεως διακριτικώτερον. Τοῦτο ἦν ἔργον τοῦ ἡμετέρου καλλιτέχνου, ὅστις παρέστησε τοὺς ἡθικοὺς τούτους ἀντίποδας ὁρμίστους καὶ τελειώσαντας ἤδη τὴν προσευχὴν, μεθ' ἣν ὁ ὑπερφίαλος πλούσιος προσέρχεται νὰ δώσῃ ἐλεημοσύνην. Διακωμωδῶν διὰ τοῦ πτωχαλαζόνος ἡθους τοῦ ὁ Φαρισαῖος τὸ θεάρεστον τοῦτο ἔργον γελοιογραφεῖται ὑπὸ τῆς τέχνης, ἥτις ἐν εὐθέτῳ στιγμῇ καὶ δράσει εὖρε κατάφωρον τὴν ὑπερβολὴν τῆς φαρισαϊκῆς προπετείας. Ποίον δὲ ἰδεῶν ὁπαδὸς εἶνε ὁ Φαρισαῖος, τοῦτο δεικνύει ἡ μορφή του· ὁ ἀνθρώπος πέποιθεν ἔφ' ἑαυτὸν ὅτι δίκαιός ἐστιν, καὶ περιφρονεῖ τοὺς λοιπούς, λέγει ὁ Λουκᾶς ὡς ἱστορικὸς καὶ ἀντιγράφει ὁ Röbbecke ὡς ζωγράφος.

ΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΣΠΕΡΙΑΣ.

Αἱ ὅπισθεν τεθειμέναι συρμικαὶ εἰκόνας (τὸ ὁποῖον σημαίνει, ὅτι δὲν ἔχεις ν' ἀκούσῃς καὶ σήμερον πολιτικὰ) ἔχουσι τοῦτο τὸ προτέρημα, ὅτι προαγγέλλουσι τὴν ἐλαφρότητα τῶν ἐπινῶν ἐνδυμασιῶν καὶ ἐξοφλοῦσιν ἔνεκα τῶν ἐκπροθέσμων ἀνακοινώσεων μου πᾶσαν πρὸς τὸν παρελθόντα χειμῶνα νεωτεριστικὴν δοσοληψίαν Σου.

Καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔρχομαι νὰ Σοι ἐκδέσω τὰ κατὰ τὴν ἐφεύρεσιν τῆς πλεκτομηχανῆς, ἔχουσιν ὡς ἐξῆς: Δηγοῦνται ὅτι ὁ Οὐίλλιαμ Lee ἦτον εἰς τῶν μᾶλλον ζωηρῶν φοιτητῶν τοῦ ἐν Ὁξφόρδῃ Πανεπιστημίου, μὴ δυνάμενος ποτέ ν' ἀναρῇ εἰς τὸ ὕψος τῶν ἐπῶν τῆς Ἰλιάδος, μὴδὲ νὰ ἐμβαδύνῃ εἰς τοὺς λόγους τοῦ καθηγητοῦ του τόσον, ὅσον εἰς τοὺς γλαυκοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς εὐειδοῦς θυγατρὸς τοῦ „ξενοδόχου τοῦ Λέοντος“. Οὕτως αἱ σπουδαὶ του δὲν προέβαινον μεθ' ὅσας ἔπρεπε ταχύτητος καὶ τάξεως, καὶ διὰ τοῦτο ἀπεφάσισεν ἡμέραν τινὰ νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὴν ἐκδεσμον ταύτην κατὰστασιν καὶ νὰ νυμφευθῇ. Ἐρριψεν ὅλα του τὰ βιβλία κατὰ μέρος, ἔδραμεν πρὸς τὴν ἐρωμένην καὶ μετ' αὐτῆς εἰς τὸν ἱερέα.

Ὅτε οἱ αὐστηροὶ καθηγηταὶ ἔμαθον τὸ γεγονός, ἀνηνέχθησαν εἰς τὴν πρυτανείαν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐν τῇ συγκλήτῳ ἀπεφάσισαν παραδειγματικῶς νὰ τιμωρήσωσι τὸν τόσον ἀναίδως διὰ τοῦ γάμου του παραβιάσαντα τοὺς νόμους τῆς Σχολῆς φοιτητὴν τούτον. Τὸν ἀπέπεμψαν καὶ τὸν ἀπεδίωξαν κατησχυμένον καὶ ἐστιγματισμένον μετὰ τῆς ἀτυχοῦς Πεππῆς του· τέσσαρες βελόνας πλεξίματος ἀπετέλουν τὸ μόνον μέσον πρὸς εὐρεσιν τοῦ ἐπιούσιου τῶν ἄρτου. Ἀλλ' ἡ Πεππὴ προθύμως ἤρχισε νὰ πλέκῃ, οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἠκτινοβόλου ἐκ τῆς ζέσεως, οἱ δάκτυλοί τῆς ταχύτερον ἐκινούνη, ἐν ᾧ ὁ ἐρωτὴς σύζυγός της ἀπάναντι καθήμενος τὴν παρετῆρει καὶ ἐμελαγχόλα, διότι αὐτὸς ἴδυνάτει νὰ ἐργασθῇ. Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκάθητο οὕτως ἄργος καὶ βεβυθισμένος εἰς σκέψεις μελαγχολικάς. Τὰ ἐν τῇ τέχνῃ φυσικά του προτέρηματα ὅμως, μέχρι τοῦδε ὑποκεκρυμμένα καὶ καταπεπνιγμένα ἐν αὐτῷ, ἀφυπνίσθησαν ἐκ τῆς ἀπελπιστικῆς θέσεως, εἰς ἣν εἶχε συμπαράσῃ καὶ τὸ φίλατὸν του πλάσμα ἐπὶ γῆς.

„Ἡ πενία τέχνας καταργεῖται“ λέγει ἡ παροιμία, αὐτὴ δὲ ἐπρόκειτο νὰ ἐπαληθεύσῃ ἀπαξ ἔτι καὶ εἰς τὸν ἡμέτερον Οὐίλλιαμ.

— Εἶδρον, εὐρον! ἀνεφώνησεν αἴφνης ἡμέραν τινὰ. Πᾶς; ἡρώτησεν ἡ Πεππὴ μὴ ἐννοήσασα τὴν ἑλληνικὴν ταύτην λέξιν.

— Πεππὴ, ἐπέλαβεν οὗτος περιχαρὴς, εὐρον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ αὐτῆς τὴν κατὰστασιν. Ἐσπευσε καὶ ἠγόρασε διάφορα ἐργαλεῖα καὶ μετὰ πολλὰς δοκιμὰς καὶ ἀποπείρας κατεσκεύασε . . . τὴν πρώτῃν πλεκτομηχανήν. Ἦρχισε νὰ πλέκῃ, ἐν ᾧ ἡ σύζυγός του ἐκθαμβὸς τὸν παρετῆρει, μετ' ἐκτάκτου ταχύτητος. Δὲν παρήλθε πολὺς καιρὸς καὶ ἡ μηχανὴ αὕτη ἐπέφερεν ἀληθῶς ἀνατροπὴν κατ' ὅλον τοῦτον τὸν βιομηχανικὸν κλάδον. Καὶ ἦτον μὲν ἡ μηχανὴ ἀκόμη πρωτογενὴς καὶ μὲ πολλὰς ἐλλείψεις, ἀλλὰ μετὰ βαθμιαίας βελτιώσεως ἔφθασεν εἰς τὴν σημερινὴν τῆς τελειότητά. Ἐν βραχεῖ χρόνῳ διαστήματι ἡ Πεππὴ ἔγινε πλουσία καὶ μεγάλη κυρία, ὁ Οὐίλλιαμ ἀνεγνωρίσθη καὶ ἐθαυμάσθη παρ' ὅλου τοῦ κόσμου ὡς μέγας ἐφευρέτης, ἐν ᾧ οἱ στενοκέφαλοι καὶ σκληροκάρδιοι Καθηγηταὶ τῆς Ὁξφόρδης ἔμειναν ὅλως βέβαια ἀγνωστοὶ καὶ ἀφανεῖς εἰς τὸν κόσμον.

Ἐν Παρίσιος ἐσχηματίσθη σύλλογος ἀποτελούμενος ἀποκλειστικῶς ὑπὸ νέων καὶ ἔχων σκοπὸν ν' ἀναρρίψῃ τὴν ὁλονὴν ἀποσβευσμένην ὄρεξιν τῆς νεότητος πρὸς τὸ χορεύειν. Ἐκεῖνος ἐκ τῶν μελῶν, ὅστις μετὰ τὴν πέρας τῶν Ἀποκρίων ἀποδείξῃ ὅτι ἐπεσκέφθη τοὺς πλείστους χοροὺς, λαμβάνει δίπλωμα καλλιτεχνικώτατα ἐξεργασμένον. Ἐκάστη ἐκατοντὰς χορευθέντων τετραχόρων ἀμείβεται διὰ βραβείων ἀξίας ἐνὸς εἰκοσαφράγκου. Ὁ κάτοχος τῶν πλείστων ὀρχηστικῶν παρασῆμων, τὰ ὅποια πρέπει ὀπισθεῖν νὰ φέρωσι τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφὴν τῆς δούσης αὐτὰ κυρίας, λαμβάνει πρὸς ἐνθάρρυνσιν αὐτοῦ μίαν φιλήν καμπανίτου. Ἰδιαιτεροὶ ἐπὶ πρῶται ἐπιβλέπουσι τοὺς χορεύοντας βάλς, πόλλαν κτλ. καὶ τοὺς μετὰ ζήλου καὶ ἐπιμελείας ὀρχουμένους παρακινούσι νὰ ἐξακολουθῶσι μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας νὰ πράττωσι τὸ αὐτό, ἐπιδαψιλεύοντες αὐτοῖς ἀναλόγους ἐπαίνους. Ὁ σύλλογος ἔχει καὶ δωρητὰς καὶ εὐεργέτας, μεταξὺ δὲ τῶν τελευταίων τούτων κυρία ὑπέγραψαν ἄχρι τοῦδε τὰ μεγαλειότερα χρηματικὰ ποσά.

Ὁ δίδωμος ἐν Παρίσιος ζωγράφος Bandry ἀπέθανε πρὸ ὀλίγου χρόνου. Ὁ καλλιτέχνης οὗτος ἦτο προηγουμένως πτωχὸς μουσικός, περιφερόμενος εἰς τὰς κώμας τῆς Γαλλίας καὶ διὰ τῆς τέχνης τοῦ μόλις κερδαίνων τὸν ἐπιούσιον ἄρτον του, καὶ ὅμως δι' ἀπαύστου ἐργασίας καὶ ἀναμάτου ἐπιμελείας κατωρῶσε νὰ καταστῇ εἰς τῶν περιφανεστέρων καλλιτεχνῶν τῆς Γαλλίας. Τὰ κυριώτερα ἔργα του εἶνε αἱ λαμπραὶ τοιχογραφαὶ ἐν τῷ ἐστιατορίῳ τῆς μεγάλης Ὀπερας τῶν Παρισίων καὶ ἡ διακόσμησις τοῦ μεγάρου τῆς κομῆσεως Παῖβρα, ὅπου σήμερον εἶνε ἰδιοκτησία τοῦ κόμητος Γουίδου Χένκελ φὸν Δόννερσμαρκ.

Ἰδοὺ καὶ τινες πάλιν παρατηρήσεις περὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν γυναικῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ πέρυσιν ἔγιναν ἀντικείμενον τῆς Περιεργίας τῆς Ματαιότητος καὶ κατ' ἡμέραν ἐπασχολοῦσι τοὺς ποιητὰς καὶ τοὺς ἐρωτολήπτους. Ὁ Ὀκτάβιος Σουλὺ λέγει ὅτι αἱ γυναῖκες ἔχουσιν συνηθέστερον παρὰ τοὺς ἄνδρας μελαγχροινούς ὀφθαλμούς, καίτοι ἡ χροιά του προσώπου των γενικῶς εἶνε λευκότερα. Ἐξ ἐκατὸν γυναικῶν αἱ 80 ἔχουσι τοὺς

ὀφθαλμούς τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός των, ἢ τοῦ πάππου ἢ τῆς μάμης των. Ἄν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν γονέων ᾖνε διαφόρου χρώματος, αἱ θυγατέρες

τὸ εἶπομεν ἁπλῶς ἐπιστημονικώτερον, καὶ σήμερον ἐν συντόμῳ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι αἱ μὲν ἔχουσι μαύρην κόμην διαρκῶς πληθύνονται, αἱ

πολὺ συνηθέστερον ἔχουσι μέλανας παρὰ γλαυκοὺς ὀφθαλμούς, ἐκ τούτου δὲ προέρχεται τὸ ὅτι ὁσημέραι ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ πλῆθος τῶν βοώπιδων αὐξάνεται καὶ πληθύνεται. Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ εἰς τὰς τρίχας. Πέρσι

δὲ ξανθὴν ἔξακολουθοῦσι ν' ἀφανίζονται ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Ὡστε πανταχόθεν μαῦρα εἶνε τὰ πράγματα!

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ.

Πρὸς βορρᾶν τῆς Κίνας ἐν τῇ Ἰαπωνικῇ θαλάσῃ κείται ἡ ἀνεξάρτητος νῆσος Κορέα, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι, τίς οἶδε πρὸς κάρπωσιν ὁποίων συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, ἐδοκίμασαν πρὸ τινος ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν θερμοκεφάλου νεολαίας χειμερινὴν μεταπολίτευσιν. Πρὸ τοῦ ἐθνοσωτηρίου τούτου γεγονότος παρηγγέλθη εἰς Εὐρώπην ὁ παρατεταμένος τύπος νέου γραμματοσήμου, ὅπερ μόλις ἐπρόφασεν ἐπὶ μικρὸν νὰ κυκλοφορήσῃ καὶ ἔγεινε μετ' ὧν τῶν ὁμοίων του, καὶ τῶν τύπων, καὶ τοῦ ἐγγωρίου ταχυδρομικοῦ κτιρίου παρανάλωμα τοῦ

πυρός, προσελθόντος, κατὰ τὰς ἐκείθεν ἀσφαλεῖς εἰδήσεις, ἐκ τῆς ἐξάφνης τῶν πνευμάτων. Ἰσχύουσι φανερὰ ὑπόνοιαι ὅτι καθήκοντα πυροσβέστου δ' ἀναλάβῃ αὐτόκλητος ἡ φιλόανθρωπος Ἀγγλία.

Νομίζει δὲ τις, ὅτι ὁ ἀντίκτυπος τῶν ἀνατολικῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀποσημάτων μεταδίδεται καὶ φέρει εἰς μέσον ὁμοία καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἡπείροις πραξιοσημεία. Εἰς τὸ Περὺ δὲ τῆς Ἀμερικῆς αἰφνης μίαν ἀπὸ τὰς τελευταίας πρωίας ἐξυπνός τις καὶ υπογενειοφόρος ἄνθρωπος συνέλαβε τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς διουικητικῆς ἀρχῆς καὶ ἐκήρυξεν αὐτὸν προϊστάμενον τοῦ τόπου. Συγχρόνως ἐξέβαλεν ἐκ τῶν φυλακῶν ὁμοτίμους ὁπαδούς του καὶ ἐκ τινος χρωμολιθογραφείου νέα γραμματόσημα κατὰ τὸ ἀνωτέρω ὁμοίωμα. — Προσεχῶς δὲ παραδίδωμεν καὶ τὰ γραμματόσημα τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας τὰ νέα, τὰ ἐκδοθέντα δηλ. ἐν Φιλιππουπόλει αὐτὴν τὴν νύκτα τῆς ἐξάσεως τοῦ Γαβριὴλ πασά. Ἀπίστευτα ὅσον καὶ ἀληθινὰ πράγματα!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Αἱ ἀδένεια τῶν τέκνων μας, μετὰ εἰκόνας. — Περὶ Ἰπνωτισμοῦ, ὑπὸ Ἀλεξ. Ρ. Ραγκαβῆ (συνέχεια καὶ τέλος). — Κατὰ τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα (συνέχεια καὶ τέλος), ὑπὸ Μιχαὴλ Μητσάκη. — Νέος τῶν Ραπτομηχανῶν κινητῆρ, μετὰ εἰκόνας. — Ἡ δυστυχισμένη (συνέχεια), κατὰ τὸν Ἰβάν Τουργένιεφ. — Ἱστορία τῆς Γυλλοτινας, μετὰ εἰκόνας. — Ἡ καταμέτρσις τοῦ φωτός, μετὰ τριῶν εἰκόνας. — Πινακοθήκη, ἥτοι ἐρμηνεία τῶν εἰκόνας. — Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἑσπερίας. — Οἱ τελευταῖοι χειμερινοὶ συρμοί, μετὰ δύο εἰκόνας. — Ἡ ἐφεύρεσις τῆς πλεκτομηχανῆς. — Σύλλογος καὶ ἀμοιβὴ χορευτῶν ἐν Παρισίοις. — Ὁ Baudry ἀπέθανε. — Ξανδαὶ καὶ μεταγχοροὶ. — Γραμματόσημα. — Καινοτομίαι τρεῖς, μετὰ τριῶν εἰκόνας. — Μικρὰ Ἀλληγογραφία.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. — Ἡ Ἑλληνοπούλα (σελ. 33). — Ὁ Δακτύλιος, εἰκὼν Καρόλου Marr (σελ. 37). — Ὁ Φαρισαῖος καὶ ὁ Τελώνης, εἰκὼν τοῦ Μαυρικίου Röbbecke (σελ. 41).

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίῳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Λειψίῳ.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Ἀνατολῆς παρέχον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ καὶ δαῖγμα τῆς ρωμουνικῆς καινοτομίας τῶν γραμματοσήμων. Ἐξεδόθησαν ταῦτα εἰς μαῦρα ἐνὸς καὶ ἡμίσεως λεπτοῦ (Banu), κοκκινωπὰ 3 λεπτ., ἐρυθρόφαια 15 λεπτ., καὶ κιτρινωπὰ πεντηκοντάλεπτα. Καὶ ἡ νέα αὕτη ἐκδοσις ὑπερτερεῖ τῶν προηγουμένων κατὰ τὴν σταθερότητα τῶν χρωμάτων, ἡ δὲ ἐπιτυχία αὕτη τῶν προσεκτικῶν Ρωμοῦνων ἔδωκε δικαίαν πάλιν ἀφορμὴν εἰς τοὺς Γερμανοὺς νὰ μᾶς κακίζωσιν, ὡς ἔχοντας τὸ ὠραιότερον γραμματόσημον καὶ διὰ προστύχων καὶ πτητῶν χρωμάτων ἀσημίζοντας αὐτό. Καὶ ὅμως τὸ οἰκτρὸν αὐτὸ ζήτημα ἡ μάλλον σφάλμα διορθοῦται διὰ τῆς φιλοτίμου δυσίας δεκάδων τινῶν δραχμῶν.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — κ. Δ. Κ. εἰς Θήραν. Ἐξ ἀνάγκης ἀναβάλλεται ἡ δημοσίευσις. — κ. Σ. Δ. Ζ. εἰς Ἀθήνας. Δὲν δὲ εἴχετε λάβει τὸ 25. φυλλάδιον. — κ. Φ. Π. εἰς Ἀθήνας. Ἡ ἀγγελία τοῦ „Γεωργίου Πίσσα“ δὲ προκάλει κατάσχεσιν. — κ. Ι. Β. εἰς Ἀθήνας. Ἐχετε ἐπιστολὴν μας. — κ. Α. Κ. Ε. εἰς Σμύρνην. Βραδύτερον ἴσως. — κ. Β. Κ. εἰς Χοδείδαν. Ἐλήφθησαν ἐκ Βιέννης. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Α. Α. Τσ. εἰς Κωνσταντῆν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς εὐγενεῖς ἐνθαρρύνσεις. — κ. κ. Ι. Π. εἰς Κέρκυραν, Α. Κ. εἰς Βασιλεῖον, Δρ. Ν. Ν. εἰς Κραϊόβαν. Ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν. — κ. Ν. Ν. εἰς Λάρνακα. Ἐσημειώθησαν. Ἀκολουθεῖ ἐπιστολή. — κ. Φ. Σ. εἰς Σιάτισταν. Δὲν ἀπηγγηγάτε. — κ. Ι. Α. εἰς Θεσσαλίην. Μὲ τὸ προσεχὲς ταχυδρομεῖον.